

Liturgie voor zondag 26 november om 16.30 uur.

Br. Geert Bondt

Votum/groet

Psalm 144: 1, 2

- 1 Gezegend zij de HEER, die t' allen tijde
mijn toevlucht is, mijn hand leert hoe te strijden,
die voor 't gevecht mijn vingers vaardig maakt!
Hij is mijn burcht, die van de bergen waakt.
Gezegend Hij, de redder van mijn leven,
schild dat mij dekt, mijn vesting hoogverheven.
Gezegend zij de HEER, die mij behoedt
en die de volken brengt onder mijn voet.

- 2 Wat is de mens, o HEER? Hoe hebt Gij reden
aan mensenkindren aandacht te besteden,
voor hen te zorgen, vriendelijk en mild?
Wat is de mens, dat Gij hem kennen wilt?
Een damp die uit de bodem komt gerezen
en voor de zon verdwijnt, zo is zijn wezen;
zo vluchtig als zijn adem is zijn tijd,
zijn leven als een schaduw die verglijdt.

Gebed

Weerklank 283 (Melodie Gz. 108 Halleluja, eeuwig dank en ere,) a capella

Here Jezus, om uw stem te horen, | zwijgen onze stemmen stil.
Niemand van ons wil, zoals tevoren, | wandelen naar eigen wil.
Zo zijn wij verbonden in één streven: | naar de wil van God alleen te leven.
Dit slechts bidden wij U, Heer: | maak ons dienstbaar aan uw eer.

Lezen: Prediker 1: 1 – 18

¹ Hier volgen de woorden van Prediker, zoon van David en koning in Jeruzalem.

² Lucht en leegte, zegt Prediker,
lucht en leegte, alles is leegte.

³ Welk voordeel heeft de mens van alles wat hij heeft verworven,
al zijn moeizaam gezwoegd onder de zon?

⁴ Generaties gaan, generaties komen,
maar de aarde blijft altijd bestaan.

⁵ De zon komt op, de zon gaat onder,
en altijd snelt ze naar de plaats waar ze weer op zal gaan.

⁶ De wind waait naar het zuiden,
dan draait hij naar het noorden.
Hij draait en waait en draait,
en al draaiend waait de wind weer terug.

⁷ Alle rivieren stromen naar de zee,
toch raakt de zee niet vol.
De rivieren keren terug
naar de plaats waar ze ontsprongen,
en beginnen weer opnieuw te stromen.

⁸ Alles is vermoeiend,
zozeer dat er geen woorden voor te vinden zijn.
De ogen van een mens kijken, en vinden geen rust,
zijn oren horen, en ze blijven horen.

⁹ Wat er was, zal er altijd weer zijn,
wat er is gedaan, zal altijd weer worden gedaan.
Er is niets nieuws onder de zon.

¹⁰ Wanneer men van iets zegt: 'Kijk, iets nieuws,'
dan is het altijd iets dat er sinds lang vervlogen tijden is geweest.

¹¹ De vroegere generaties zijn vergeten,
en ook de komende generaties zullen vergeten worden
in de tijden die daarna weer komen.

¹² Ik, Prediker, was koning van Israël in Jeruzalem. ¹³ Ik heb met heel mijn hart elke vorm van wijsheid onderzocht, want ik wilde alles wat onder de hemel gebeurt doorgronden. Het is een trieste bezigheid. Een kwelling is het, die de mens door God wordt opgelegd. ¹⁴ Ik heb alles gezien wat onder de zon gebeurt, en vastgesteld dat het niet meer is dan lucht en najagen van wind. ¹⁵ Wat krom is kan niet recht worden gemaakt, en wat ontbreekt kan niet worden meegeteld. ¹⁶ Ik zei tegen mezelf: Ik heb meer en groter wijsheid verworven dan iedereen die vóór mij in Jeruzalem heeft geregeerd. Ik heb veel wijsheid en kennis opgedaan. ¹⁷ Ik heb me er met hart en ziel voor ingespannen te ontdekken wat wijs is, en wat dwaas en onverstandig is. Maar ook dat, zo heb ik ingezien, is enkel najagen van wind. ¹⁸ Want wie veel wijsheid heeft, heeft veel verdriet. En wie kennis vermeedert, vermeedert smart.

Lezen: Romeinen 8: 18 – 26

¹⁸ Ik ben ervan overtuigd dat het lijden van deze tijd in geen verhouding staat tot de luister die ons in de toekomst zal worden geopenbaard.

¹⁹ De schepping ziet er reikhalzend naar uit dat de luister van Gods kinderen openbaar wordt. ²⁰ Want de schepping is ten prooi aan zinloosheid, niet uit eigen wil, maar door Hem die haar daaraan heeft onderworpen. Maar er is hoop, ²¹ omdat ook de schepping zelf zal worden bevrijd uit de slavernij van de vergankelijkheid en zal delen in de vrijheid en luister die Gods kinderen geschonken wordt. ²² Wij weten dat de hele schepping nog altijd als in barensweeën zucht en lijdt. ²³ En zij niet alleen, ook wijzelf, die als voorschot de Geest hebben ontvangen, ook wij zuchten in onszelf in afwachting van de openbaring dat we kinderen van God zijn: de verlossing van ons sterfelijk bestaan. ²⁴ In deze hoop zijn we gered. Als we echter nu al zouden zien waarop we hopen, zou het geen hoop meer zijn. Wie hoopt er nog op wat hij al kan zien? ²⁵ Maar als wij hopen op wat we nog niet zien, blijven we in afwachting daarvan volharden. ²⁶ En bovendien komt de Geest onze zwakheid te hulp; wij weten immers niet wat we in ons gebed tegen God moeten zeggen, maar de Geest zelf pleit voor ons met woordloze zuchten.

LB 221

- 1 Zo vriendelijk en veilig als het licht,
zo als een mantel om mij heen geslagen,
zo is mijn God, ik zoek zijn aangezicht,
ik roep zijn naam, bestorm Hem met mijn vragen,
dat Hij mij maakt, dat Hij mijn wezen richt.
Wil mij behoeden en op handen dragen.
- 2 Want waar ben ik, als Gij niet wijd en zijd
waakt over mij en over al mijn gangen.
Wie zou ik worden, waart Gij niet bereid
om, als ik val, mij telkens op te vangen.
Ik leef niet echt, als Gij niet met mij zijt.
Ik moet in lief en leed naar U verlangen.
- 3 Spreek Gij het woord dat mij vertroosting geeft,
dat mij bevrijdt en opneemt in uw vrede.
Ontsteek die vreugde die geen einde heeft,
wil alle liefde aan uw mens besteden.
Wees Gij vandaag mijn brood, zowaar Gij leeft –
Gij zijt toch zelf de ziel van mijn gebeden.

Preek

1

Al wat een mens te kennen zoekt
aan waarheid en aan zin:
het ligt verhuld in uw geheim
dat eind is en begin.

3

De mens die naar uw wijsheid zoekt,
van harte, met verstand –
doet Gij uw wereld ondergaan
als maaksel van uw hand.

2

Geen mensenoog heeft dat gezien,
geen oor heeft het gehoord;
het wordt ternauwernood vermoed
en aarzelend verwoord.

4

Als wij uw sporen bijster zijn,
Heer, geef ons denken moed;
leer ons te luisteren naar de Geest
die doven horen doet.

5

Eer aan de Vader, Zoon en Geest,
aan de drie-ene macht:
geheim dat aan de oorsprong staat
en in het eind ons wacht.

Gebed

Hemelhoog 555 (melodie NLb. 103c Loof de koning, heel mijn wezen) a capella

1

Dank U, Vader van de lichten,
voor de sterren en de maan,
dank dat U mij niet een dwaalweg
door de duisternis laat gaan,
dank U voor het licht der wereld,
voor de zon van mijn bestaan.

2

Dank U Jezus, voor uw liefde,
uw nabijheid en geduld,
voor het offer van uw leven,
de vergeving van mijn schuld,
dank dat mij het licht van Pasen
met de moed der hoop vervuld.

3

Dank U, Geest, voor al uw gaven,
voor het goede wijd en zijd,
voor de vrede en de vreugde,
voor de trouw te allen tijd,
dank voor alle troost en vriendschap,
dank voor de zachtmoedigheid.

Geloofsbelijdenis (van Nicea)

Collecte Kerk en Evangelisatie

GK 8a

- 1 Heer, onze God, hoe heerlijk is uw naam,
die U ons noemt door sterren zon en maan.
Hemel en aarde spreken wijd en zijd,
tonen het wonder van uw heerlijkheid.
- 2 Heer, onze God, die aard' en hemel schiep,
zeeën en land met macht tevoorschijn riep,
wat zijn wij, mensen, dat U aan ons denkt
en ons uw heerlijkheid en luister schenkt?
- 3 U komt ons, Heer, in Christus tegemoet,
U geeft ons, Heer, verlossing door zijn bloed.
U roept ons mensen in uw heerlijkheid:
leven om Jezus' wil in eeuwigheid.
- 4 Daarom zal, Heer, ons lied een loflied zijn,
dat in ons zingt met eindeloos refrein.
Prijzend uw liefde, heffen wij het aan:
Heer, onze God, hoe heerlijk is uw naam.

Zegen